

STORTINGET

Representantforslag 212 S

(2021–2022)

fra stortingsrepresentantene Henrik Asheim, Anna Molberg, Sveinung Rotevatn, Dagfinn Henrik Olsen, Gisle Meininger Saudland, Margret Hagerup og Aleksander Stokkebø

Dokument 8:212 S (2021–2022)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Henrik Asheim, Anna Molberg, Sveinung Rotevatn, Dagfinn Henrik Olsen, Gisle Meininger Saudland, Margret Hagerup og Aleksander Stokkebø om å ta alle gode krefter i bruk for å få folk i jobb

Til Stortinget

Bakgrunn

Sosial bærekraft og inkludering har de siste årene vært en viktig prioritet. Senest i juni 2021 la regjeringen Solberg frem Meld. St. 32 (2020–2021) Ingen utenfor – En helhetlig politikk for å inkludere flere i arbeids- og samfunnsliv, og fulgte opp med Strategi for økt innovasjon og bedre tjenester på arbeids- og velferdsfeltet. Målet har vært – og bør fortsatt være – et økt mangfold av tilbud og tiltak for de menneskene som står utenfor.

Den viktigste jobben fremover er å få flere i arbeid. Samtidig vet man at mennesker som trenger hjelp og bistand fra Nav, har hver sin unike historie. For å bidra til at flere kan delta i arbeid og aktivitet, må en derfor i større grad skreddersy tilbud som passer den enkeltes behov, fremfor å ha et ensporet system med A4-løsninger. Frivillige organisasjoner og sosiale entreprenører er avgjørende samarbeidspartnere for å gi flere mulighet til å delta. Mange etablerer egen bedrift – blant annet såkalt WISE (Work Integration Social Enterprise) – for å skape jobber og bidra til et bedre samfunn, og det bør applauderes.

Sosial bærekraft og innovative anskaffelser

Offentlig sektor bør i større grad bruke sin betydelige innkjøpsmakt. Det må bli enklere å vektlegge og prioritere sosial bærekraft i offentlige anbud, slik man også vektlegger klima, for å støtte opp om de målene samfunnet har satt. Som en del av dette arbeidet bør det vurderes en statlig prekvalifisering av sosiale entreprenører. Det vil gjøre det enklere for Nav og andre offentlige instanser å identifisere og velge virksomheter som bidrar til å redusere utenforskapet.

For små ideelle og private aktører kan det være krevende å få innpass på tiltaksfeltet. Det kan føre til at nye løsninger som kunne fått flere over i jobb eller utdanning, aldri blir prøvd ut. Derfor må man tenke nytt rundt hvordan en kjøper inn arbeidsmarkedstiltak, og i større grad gjøre innovative anskaffelser. Det går ut på at det offentlige aktivt søker samarbeid med de ideelle, sosiale entreprenører og mindre aktører, for å teste ut nye ideer og løsninger – gjerne gjennom utviklingskontrakter, rammeavtaler og mindre anbud. Med god følgeevaluering får en identifisert de tiltakene som har best effekt for å hjelpe folk til jobb og utdanning. Innovative anskaffelser brukes allerede som metode i flere fylker, og ambisjonen bør være at det utvides til hele landet.

Nye finansieringsmodeller

For å finne frem til de løsningene med best resultater bør en gjøre flere forsøk med nye finansieringsmodeller for sosial innovasjon. Et eksempel kan være økt bruk av effektkontrakter, der det offentlige betaler den sosiale entreprenøren basert på resultatoppnåelse. Slik får man økt vektlegging av resultatet av tiltak, fremfor bare kvantitativ statistikk om antall aktiviteter og pen-

ger brukt. I arbeidet med en effektkontrakt må partene jobbe systematisk og kunnskapsbasert for å finne ut hva behovene til målgruppen er, hva som er et positivt resultat for gruppen, hvordan dette kan oppnås, og hvordan det kan måles. Prosessen kan føre til ny innsikt, nye samarbeidsformer og kunnskap om hvilke tiltak som har en målbar effekt. Gjennom å bruke effektkontrakter kan det offentlige utvide tiltak som viser seg å fungere godt for målgruppen, og avslutte tiltak som ikke fungerer. Avtaleformen kan bidra til at det utvikles nye ordninger som ikke er en del av dagens verktøykasse i Nav.

Økt kompetanse

For å få til økt mangfold i tjenestetilbudet er det viktig å øke kompetansen om innovative anskaffelser og sosialt entreprenørskap i det offentlige. I Veier til samarbeid. Sosiale entreprenører som samarbeidspartnere i offentlig sektor – eksempler og ideer, utgitt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet, gis det god informasjon om anskaffelsesregelverket og hvordan sosiale entreprenører kan gå fram for å delta i offentlige anskaffelser. Det er likevel i et stort uutnyttet potensial. Regjeringen bør derfor sørge for at kommunene og Nav får økt sin kompetanse ytterligere, herunder styrke satsingen på markedskontakter.

Den viktigste jobben er å få flere i jobb. Skal man lykkes med det, må alle gode krefter tas i bruk.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

forslag:

1. Stortinget ber regjeringen legge frem en plan for hvordan offentlige anskaffelser og anbud i større grad kan prioritere sosial bærekraft og inkludering, herunder vurdere opprettelsen av en nasjonal pre-kvalifiseringsordning for sosiale entreprenører.
2. Stortinget ber regjeringen øke bruken av innovative anskaffelser som metode, slik at det innen 2024 er implementert i alle landets Nav-fylker.
3. Stortinget ber regjeringen sørge for at Nav prøver ut nye finansieringsmodeller for samarbeidet med sosiale entreprenører og øker bruken av effektkontrakter.
4. Stortinget ber regjeringen øke kommunene og Nav sin kompetanse og kapasitet til å samarbeide med sosiale entreprenører, herunder styrke satsingen på markedskontakter.
5. Stortinget ber regjeringen fremme en strategi for å styrke ideell sektors rolle og tilbud på arbeids- og velferdsfeltet.

7. april 2022

Henrik Asheim

Anna Molberg

Sveinung Rotevatn

Dagfinn Henrik Olsen

Gisle Meininger Saudland

Margret Hagerup

Aleksander Stokkebø